

DIT WIL
JE LEZEN

TE JONG IN
DE OVERGANG

'IK ZAL DUS NOOIT
KINDEREN KRIJGEN'

'IK VERLEIDDE DE
MAN VAN MIJN
TREITERCOLLEGA'

'IN BAGGY JEANS
VIELEN MIJN LUIER-
BROEKJES NIET OP'

BOLLYWOOD
BEAUTY
BOOST JE HUID
MET TIPS
UIT INDIA

KEES TOL &
DE LIEFDE
'ALS IK MET EEN
JONGEN LOOP,
FLUISTERT HET
HELE DORP'

ONS SHOPSCHULDGEVOEL

OVER ANGORATRUITJES
& DE PLASTIC BERG

CHICKS MET STICKS

'MEISJES HEBBEN
AANZIEN ALS DRUMMER'

03814

AP 8 710841 233810

38 10 T/M 16 SEPTEMBER 2014

NETHERLAND € 2,95 REST VAN EUROPA € 4,75

VIVA.NL

'HET IDEE DAT IK
SEX HAD MET HAAR
MAN TERWIJL ZIJ
BUITEN OP HEM
WACHTTE,
WERKTE ZALVEND'

ALS **NOORTJE (36)** WORDT WEGGEPEST DOOR EEN COLLEGA DIE HAAR OP
HAAR NIEUWE WERK OPNIEUW DWARSZIT, WIL ZE MAAR EÉN DING: WRAAK.
DUS VERLEIDT ZE DE MAN VAN HAAR RIVALE.

“Vanaf de dag dat Francis werd aangenomen als secretaresse kon ik haar niet uitstaan. Ze flirtte aanstellerig met de baas, en als ik haar iets uitlegde, snauwde ze dat ze ‘het wel wist’. Dat dit niet zo was, bleek wel toen ze de ene na de andere fout maakte. Ze verwisselde inkooporders, noteerde telefoonnummers met negen cijfers, en lakte rustig haar nagels onder werktijd. Om nog maar te zwijgen over de lange pauzes die ze nam. Regelmatig ging ik het gesprek met haar aan en vertelde over mijn irritaties. Dan legde ze uit dat ze zich snel bedreigd voelde door vrouwen en beloofde ze beterschap. Maar het leek wel of ze mijn opmerkingen naast zich neerlegde. Uiteindelijk ging ik naar de directeur. Die vertelde me dat Francis nog nieuw was en krediet verdiende. Het was toch een vrolijk meisje? En ze deed toch haar best? Ik moest niet op alle slakken zout leggen. Had er in mijn laatste beoordeling niet gestaan dat ik soms té pietluttig en perfectionistisch was?

Ik weet dat ik sociaal niet sterk ben, introvert zelfs, en bond in. Ik deed mijn best om Francis aardig te vinden. Ik vroeg haar mee uit lunchen, hielp haar met klusjes en probeerde haar te begrijpen. Maar telkens flikte ze weer iets waardoor mijn haren recht-overeind gingen staan. Toch had ik met haar te doen toen ze een keer om helemaal niets in huilen uitbarstte. **Snikkend vertelde ze dat haar man was vreemdgegaan en dat het al de tweede keer was. Ik troostte haar.** De volgende dag legde ik een reep chocola in haar bureaula en liet haar weten dat ze altijd bij me terecht kon als ze erover wilde praten. Verder negeerde ik het gebeuren. Ik vond het iets tussen haar en haar man, hoe rot ook. Kort daarna kwam ik erachter dat ik een belangrijk computerbestand miste. Francis was nooit in dat bestand geweest, zei ze, maar de systeembeheerder die het document terugtoverde, kon zien dat het vanaf haar computer was gewist. Een paar keer vertelde ik onze directeur dat het tussen Francis en mij niet boterde, maar hij was volledig door haar ingepakt. Wat gaf het nou als de post een keer vergeten werd, omdat Francis het te druk had gehad met het uitwerken van notulen? Dat die notulen al om twee uur klaar waren en ze de rest van de middag had geroddeld met een collega, had ze er niet bij verteld. Op een gegeven moment kwam ik erachter dat Francis af en toe mijn initialen gebruikte in rapporten die ze zelf afrafelde. Zo zou het bij eventuele

blunders lijken of ik ze had gemaakt. ‘Oeps, foutje,’ lachte ze toen ik haar erop aansprak nadat ik voor een grove rekenfout op het matje was geroepen. Toch hadden haar acties en geslijm succes bij de directie. Er werd een nieuwe ontslagronde aangekondigd: ik kon gaan en Francis mocht blijven. Ik weet dat ik soms wat afstandelijk ben, maar dat zo’n hittepetitje ‘beter in het team zou passen’ maakte me woest. Ik kon het niet geloven. Maar hoe razend ik ook was, ik zou met opgeheven hoofd vertrekken. Als mijn baas zo kortzichtig was, dan kwam hij er nog wel achter hoe Francis echt in elkaar stak. Ik dacht toen nog dat ik in no time wel weer een andere baan zou vinden. Viel dat even tegen! Overal waar ik solliciteerde, was ik te oud, overgekwalificeerd of de vacature was intern al ingevuld. Gek werd ik ervan. Bijna acht maanden later, de bodem van mijn uitkering kwam in zicht, zag ik een leuke vacature als assistent filiaalhouder. Het was bij een grote boekhandel en de man van Francis was de eigenaar. Eerst wilde ik niet solliciteren, maar veel keuze had ik niet. Ik zette me eroverheen en schreef. >

‘DE SYSTEEMBEHEERDER KON ZIEN DAT HET ZOEKGERAAKTE BESTAND VANAF HAAR COMPUTER WAS GEWIST’

◀ Al bij het sollicitatiegesprek voelde ik een klik met Maurice. Voor ik het wist, zaten we te grappen. Dat ik voor hetzelfde bedrijf had gewerkt als waar zijn vrouw nu zat, viel hem niet eens op. Het verbaasde me dan ook niets dat ik werd aangenomen.

Francis herkende mij maar al te goed. 'Leert Maurice jou wel eerst de basisbeginselen van het rekenen, voordat het weer misgaat?' vroeg ze vilein toen ze haar man kwam ophalen op het moment dat ik uitleg kreeg over de kassa. Ik begreep er niets van. Waarom liet ze me niet met rust? Ze had mijn kantoor nu toch voor zichzelf? Hoe kon ze zich nu nog bedreigd voelen door mij? Een paar dagen later stond ze voor me en hield ze het boek 'Effectief communiceren voor dummies' omhoog. 'Niks voor jou?' schamperde ze.

Ik was zo klaar met haar gedrag en zo gefrustreerd door het onophoudelijke gekleiner, dat ik haar wilde raken. Ik wilde wraak. **Ik had altijd onthouden dat Maurice een reputatie had van schuinsmarcheerder en dus begon ik willens en wetens aan een charmeoffensief.** Ik droeg vaker rokjes, imiteerde het kirren van Francis, en legde vaker dan nodig mijn hand op die van Maurice. Hij ging er vol in. Binnen een maand vroeg hij of we iets konden drinken buiten werktijd. Dat heb ik afgehouden, maar ik wist toen wel dat hij interesse had. Vlak daarna vertelde de systeembeheerder van mijn vorige werkgever dat Francis daar rondbazuinde dat mijn administratie een chaos was geweest en dat ze daarom nog steeds zo veel fouten maakte. Het bedrijf moest blij zijn dat ze van me af waren. Ook had ze een aantal taken afgestoten naar de facilitair manager, omdat ze het zogenaamd te druk had door mijn vertrek. Taken die ik voor haar komst wel allemaal uitvoerde! Toen ik dat hoorde, ben ik tijdens een magazijntelling die ik met Maurice deed achter hem gaan staan. Ik kuste hem onverwacht in zijn hals. Ik was absoluut niet trots op mijn actie, maar de walging voor Francis was sterker en

'IK DROEG ROKJES EN LEGDE VAKER DAN NODIG MIJN HAND OP DIE VAN MAURICE. HIJ GING ER VOL IN'

het idee dat zij nu in mijn oude kantoortje de prinses uithing terwijl ik boeken verkocht, stak enorm. Maurice zoende terug. Hij drukte me tegen een stelling en voor ik het wist, schoof hij zijn hand onder mijn shirt.

Vanaf toen zoenden we in gestolen momenten, maar altijd op de zaak. Na een tijdje hadden we ook sex. Vaak na sluitingstijd, maar soms ook stiekem op het toilet. De rest van het personeel had niets in de gaten. Francis ook niet. Soms hoorde ik haar op koopavond binnenkomen om Maurice op te halen voor een verjaardag of verlaat etentje, en dan trok ik hem nog snel even de schoonmaakkast in voor een stevige vrijpartij. Een keer hoorde ik haar zeggen dat ze voor de winkel een ijsje ging eten tot hij klaar was. Het idee dat ik sex had met haar man, terwijl zij buiten op hem wachtte, werkte zalvend. En dus lokte ik hem weer het toilet in. Of Maurice draaide om zes uur de winkel deur op slot als hij met Francis had afgesproken. Dan lieten we haar onder het mom van 'de kassa opmaken' voor de deur wachten, terwijl we een vluggertje hadden.

Natuurlijk wist ik dat ik ver over de fatsoensgrenzen ging. Maar ik kon er niet meer mee stoppen. Ik vond Maurice écht leuk. Ik vond hem eerlijk gezegd ook te leuk voor Francis. Verliefd werd ik niet, daarvoor ben ik te nuchter. Een man die vreemdgaat, heb je nooit voor jezelf.

Intussen werkte ik ruim een jaar in de boekwinkel. Ik had net een vast contract gekregen toen Francis achter onze verhouding kwam. Maurice gooide het eruit tijdens een flinke echtelijke ruzie. Hij had geschreeuwd dat het niet gek was dat hij haar bedroog, omdat ze

hem behandelde als een klein kind en zichzelf altijd superieur voelde. Daarbij had hij in een moment van onoplettendheid mijn naam genoemd. Francis was uitgebarsten in een hysterische jankbui vol spijt en beloftes. Sindsdien mag Maurice nog niet alleen naar de supermarkt. Overal waar hij is, is Francis. Ze belt zelfs zijn vrienden op om te controleren of hij daar echt is als hij met hen alleen heeft afgesproken. **Zijn leven is een regelrechte hel geworden. Toch blijft hij bij haar,** ook al begrijp ik geen seconde waarom. Blijkbaar heeft zij toch iets wat hij aantrekkelijk vindt.

Voor mij heeft het verhaal een ander staartje gekregen. Francis trok het niet dat ik Maurice elke dag zag in de boekhandel en eiste mijn ontslag. Maar ik stond juridisch sterk, omdat ik net een vast contract had gekregen. Omdat Francis erop stond dat ik wegging, bood Maurice me een flinke afkoopsom aan als ik vrijwillig ontslag zou nemen. Dat heeft hem behoorlijk wat gekost. En natuurlijk heb ik het bedrag geaccepteerd. Ik had geen trek om Francis ooit nog te zien en wist dat Maurice geen leven zou hebben zolang ik in de winkel zou blijven werken.

Met de afkoopsom ben ik een eigen bedrijf gestart: een adviesbureau voor kostenbesparing. Ik kom er prima van rond en geniet elke dag opnieuw van deze kans en mijn heerlijke baan. En hoewel ik mijn bedrijf best zou kunnen uitbreiden, is er geen haar op mijn hoofd die daaraan denkt. Geen gedoe met collega's en alleen verantwoordelijk voor mijn eigen daden.

Francis en Maurice zijn nog steeds samen, maar ik hoor van een bevriende ex-collega dat zij hem nog steeds op zijn huid zit. Dat vind ik jammer voor hem, maar hij kiest er zelf voor om bij haar te blijven. Trouwens, als het mijn man zou zijn, zou ik hem allang de deur hebben gewezen. Ik sta in elk geval 's ochtends fluitend op. Dan kijk ik trots naar mijn klantenlijst en geniet ik stilletjes van mijn zoete wraak." •